

2) Skal artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og artikel 3, stk. 3, fjerde punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas ⁽²⁾ fortolkes således, at et vilkår ikke er udarbejdet på en »klar og forståelig måde«, henholdsvis at der ikke er sikret »et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, især for så vidt angår gennemsigthed i almindelige kontraktbetingelser og -vilkår« i en situation, hvor en erhvervsdrivende begrundet en ensidig ret til at foretage prisændringer med, at der i dennes almindelige kontraktvilkår findes en standardhenvisning til en bekendtgørelse, der er udstedt med henblik på en anden forbrugergruppe, eller en anden kontrakttype, og den pågældende bestemmelse om retten til at foretage prisændringer ikke opfylder kravet om gennemsigthed?

⁽¹⁾ EFT L 95, s. 29.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26.6.2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF (EUTL 176, s. 57).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgerichtshofs (Østrig) den 12. januar 2011 —
Leopold Sommer mod Landesgeschäftsstelle des
Arbeitsmarktservice Wien**

(Sag C-15/11)

(2011/C 113/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshofs

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Leopold Sommer

Sagsøgt: Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

Præjudicielle spørgsmål

1) Finder Rådets direktiv 2004/114/EF ⁽¹⁾ af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste (herefter »direktivet om studerende«) i Østrig anvendelse på en bulgarsk studerende henset til punkt 14, stk. 1 eller 3, i punkt 1. Fri bevægelighed for personer i bilag VI til traktaten om Bulgariens tiltrædelse, liste omhandlet i artikel 20 i protokollen ⁽²⁾: Overgangsforanstaltninger for Bulgarien?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er EU-retlige forskrifter, herunder navnlig artikel 17 i direktivet om studerende til hinder for en national ordning, hvorefter der – som det er tilfældet i henhold til de bestemmelser i loven om udlændinges beskæftigelse, der er relevante for hovedsagen – i alle tilfælde og under alle omstændigheder skal foretages en undersøgelse af arbejdsmarkedssituationen, inden der gives beskæftigelsestilladelse til en arbejdsgiver, der ønsker at beskæftige en studerende, som allerede har opholdt sig på Østrigs område i mere end et år (stk. 3 i direktivet om studerende), og hvorefter tildelingen af en beskæftigelsestilladelse, såfremt et fastsat maksimum for antallet af beskæftigede udlændinge er overskredet, er underlagt yderligere betingelser?

⁽¹⁾ EUT L 375, s. 12.

⁽²⁾ Protokol om vilkårene og de nærmere bestemmelser for optagelse af Republikken Bulgarien og Rumænien i Den Europæiske Union – Bilag VI: Liste omhandlet i artikel 20 i protokollen: Overgangsforanstaltninger for Bulgarien – 2. Fri bevægelighed, EUT 2005 L 157, s. 104.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Bundesgerichtshofs (Tyskland) den 14. januar 2011 —
Markus Geltl mod Daimler AG**

(Sag C-19/11)

(2011/C 113/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshofs

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Markus Geltl

Sagsøgt: Daimler AG

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal det ved anvendelsen af artikel 1, nr. 1, i direktiv 2003/6/EF ⁽¹⁾ og artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/124/EF ⁽²⁾, på et forløb af en vis varighed, hvorved der via flere mellemliggende trin realiseres et bestemt forhold eller fremkaldes en bestemt begivenhed, alene tillægges betydning, hvorvidt det fremtidige forhold eller den fremtidige begivenhed skal betragtes som specifik viden i henhold til de nævnte direktivbestemmelser, og det følgerig skal undersøges, om det med rimelighed kan forventes, at forholdet eller begivenheden vil indtræde, eller kan tillige mellemliggende trin, som allerede foreligger eller er indtrådt, og som har forbindelse med realiseringen af det fremtidige forhold eller den fremtidige begivenhed, ved et sådant forløb af en vis varighed udgøre specifik viden i de nævnte direktivbestemmelers forstand?

2) Kræver begrebet »med rimelighed« i den forstand, hvori dette anvendes i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/124/EF en sandsynlighedsvurdering, ifølge hvilken sandsynlighedsgraden er overvejende eller høj, eller skal begrebet ved forhold, der med rimelighed kan forventes at komme til at foreligge, eller begivenheder, der med rimelighed kan forventes at indtræde, fortolkes således, at graden af sandsynlighed afhænger af indvirkningerne i forhold til udstederne, og at det, såfremt det er nærliggende, at det vil kunne påvirke kurserne, er tilstrækkeligt, at det er uvist, men ikke usandsynligt, at forholdet eller begivenheden vil indtræde?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug) (EUT L 96, s. 16).

(²) Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til definition og offentliggørelse af intern viden og definition af kursmanipulation (EØS-relevant tekst) (EUT L 339, s. 70).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 17. januar 2011 — Fleischkontor Moksel GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sag C-23/11)

(2011/C 113/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fleischkontor Moksel GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har indehaveren af en eksportlicens alene ret til eksportrestitution, når den pågældende er indført som eksportør i rubrik 2 i den udførselsangivelse, der er indgivet til det kompetente toldsted (artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 800/1999) (¹)?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Er det for udbetaling af restitution kompetente Hauptzollamt bundet af den af udførselstoldstedet gennemførte efterfølgende berigtigelse af indførslen i rubrik 2 i udførselsangivelsen?
- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende: Kan den myndighed, der er ansvarlig for restitutionen, i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede tage indførslen i rubrik 2 i udførselsangivelsen bogstavelig og afslå anmodningen om

eksportrestitution under henvisning til, at restitutionsansøgeren ikke er eksportør af de varer, der anmodes om restitution for, eller er den nævnte myndighed forpligtet til at rette henvendelse til restitutionsansøgeren og i givet fald ex officio korrigere indførslen i rubrik 2, når der er uoverensstemmelse mellem den i rubrik 2 i udførselsangivelsen angivne eksportør og det forudgående dokument, der henvises til i rubrik 40, og/eller indehaveren af den i rubrik 44 anførte eksportlicens?

(¹) Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15.4.1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 102, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Grondwettelijk Hof (Belgien) den 17. januar 2011 — Belgische Petroleum Unie m.fl. mod Belgische Staat

(Sag C-26/11)

(2011/C 113/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Grondwettelijk Hof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Belgische Petroleum Unie m.fl.

Sagsøgt: Belgische Staat

Intervenienter: Belgian Bioethanol Association VZW

Belgian Biodiesel Board VZW

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, 4 og 5 i Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF (¹) af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF samt i givet fald artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 26, stk. 2, artikel 28 og artikel 34-36 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at de er til hinder for en lovbestemmelse, hvorefter alle registrerede olieselskaber, der bringer benzin- og/eller dieselolieprodukter i fri omsætning, er forpligtet til i samme kalenderår også at bringe bæredygtige biobrændstoffer i fri omsætning, nemlig bioethanol i ren form eller i form af bio-ETBE, i en mængde, der svarer til mindst 4 % v/v af den mængde benzinprodukter, der er bragt i fri omsætning, og FAME i en mængde, der svarer til mindst 4 % v/v af den mængde dieselolieprodukter, der er bragt i fri omsætning?